

*Într-o seară târziu, într-o peșteră tivită cu mușchi moale,
sus, în munți, unde aerul era subțiratic și
stelele scânteiau pe cer și pe zăpadă, copila
ridică în palme capul mărețului spirit.*

*Felina linse chipul fetei, atingându-i cu limba aspră
pielea fină și torcându-și ultima
incantație. Și ușor-ușor, copila devenea
felină, cu blană groasă și ochi sălbatici,
pătată cu umbre, o felină-spirit.*

Și jos, în munți,
felina cea tânără își ridică privirea
spre stelele care i se oglindeau în ochii albaștri,
auzi șoapta...

și începu un cântec nou.

*În liniștea de la începutul timpurilor, felina-spirit¹ le-a cântat
stelelor să se nască, soarelui să răsară și lunii să crească și să
descrească.*

*Deasupra văii ascunse, cântecul ei a înveșmântat lumea în alb
și a clădit o fortăreață scânteietoare de zăpadă și de gheață,
pentru a păstra în siguranță secretul tuturor lucrurilor.*

¹*Un spirit feminin care lua forma unui leopard al zăpezilor. (n.tr.)*

Sus, în munți, felina sacră mergea singură, ascunsă sub
mantia ei de blană pătată cu umbre. Zăpada rece scânteia în
stelute înghețate sub labelle-i uriașe, și ea cânta în tot acest
timp.

În vale, copila dormea. În visele ei, auzea muzica secretă a
felinei-spirit și-i întrezărea umbra blănii pătate.

*Copila adormită se trezi în culcușul cald de blană,
simțind pe piele respirația caldă a felinei-spirit,
făptura care cânta în visele ei.*

*Își încleștă degetele adânc în blana groasă,
iar pisica se trezi, se ridică și sări spre înălțimi,
în munții sălbatici, cu copila pe spinare.*

